

MEZIGENERAČNÍ DIALOG

Také jste si všimli, jak napjaté vztahy jsou mezi dnešní mladou a starší generací? A proč je tomu tak? Snažili jsme se to zjistit a především to změnit v Centra pro rodinu a sociální péči v Brně, kam byli naši žáci druhého stupně pozváni na dialog se seniory. Naším úkolem bylo zjistit, proč mezi těmito skupinami dochází ke konfliktům a jestli je možné se jich vyvarovat. Za velice krátký čas jsme navázali nová přátelství, mnohokrát jsme se zasmáli a co je nejdůležitější, našli jsme řešení, díky němuž by mezi námi nedocházelo ke konfliktům.

Před setkáním se žáci ve škole zamýšleli nad tím, jak vnímají seniory. Jejich názory v písemné podobě byly odeslány do Centra pro rodinu. Zde byly prostudovány a vybrány tři nejlepší práce, které zazněly na začátku společného setkání.

Den D nastal na začátku listopadu, kdy jsme se přesunuli za seniory do již zmíněného pracoviště. Mladší i starší účastníci zde byli rozděleni do pěti skupin. Setkání bylo zahájeno přivítáním, představením projektu a čtením vybraných esejí. Poté jsme již pracovali ve skupinách řízených jedním z organizátorů. Nejdříve jsme se zde seznamovali a to tak, že jsme hledali vše, co máme společné. Poté jsme dostali velký papír s nakreslenými obrysy dvou postav, kterým jsme určili přibližný věk a vymýšleli jména, kladné a záporné vlastnosti, malovali jsme jim oblečení. A pak přišla ta nejzajímavější část – vymyslet konflikt, ke kterému by mohlo mezi těmito dvěma fiktivními postavami dojít. Většina skupin si nezávisle na sobě zvolila konflikt v MHD, kdy mladý člověk nepustí seniora sednout. Vymyšlené osoby a konflikty jsme poté představily ostatním skupinám. Také jsme se zabývali myšlenkou, jak lze podobným konfliktům předcházet. Názory nám sdělili mluvčí skupin, což byl vždy jeden senior a jeden žák. Společně jsme došli k závěru, že nejdůležitější je komunikace. Mladí lidé ale i senioři často neznají potřeby druhých lidí, proto kdybychom se zeptali, nebo jim to bylo slušnou formou sděleno, nedošlo by ke konfliktu. A to je náš recept na to, jak lze konfliktům předcházet.

Projekt byl ukončen jednak závěry seniorů a žáků, ale také společným rozloučením se. Tato chvíle pro mě jako vyučujícího byla nejemotivnější. Jelikož jsem si všimla, jak si senioři se žáky podávají ruce, přejí si hodně zdraví a krásně se na sebe usmívají. Někteří si dokonce domlouvali další setkání! A to všechno s lidmi, se kterými jsme se nikdy před tím neviděli a strávili jsme spolu pouze dvě necelé hodiny.

Mgr. Stanislava Peřinová